

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἔργασια ἀναστηλώσεως Βυζαντινῶν μνημείων.

Ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀν. Ὁρλάνδου ὑπηρεσία ἀναστηλώσεως ἐξετέλεσε κατὰ τὸ 1940 τὰς κάτωθι ἐργασίας.

Ἐν Χριστιάνου τῆς Τριφυλίας συνέχισε τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ μεγάλου Βυζαντινοῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιπείαν τοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς ἀναστηλώσεως κ. Εὐσταθίου Στίκα. Τοῦ ναοῦ ἀνεκτίσθησαν οἱ ἐσωτερικοὶ πεσσοὶ μέχρι τοῦ ἦψους τῶν ἡμιγωνίων, ἀνακατεσκευάσθη δὲ καὶ δλόκληρος ἡ νοτία πλευρὰ ἐπὶ τῇ βάσει παλαιῶν φωτογραφιῶν τοῦ μακαρίτου Λαμπάκη.

Ἐστεγάσθησαν ἐπίσης ὁ γυναικωνίτης καὶ ὁ νάρθηξ διὰ κυλινδρικών θόλων καὶ ἀσπίδων calottes) Ὑπολείπεται πλέον μόνον ἡ ἀνακατασκευὴ τοῦ τρουλλοῦ. Αἱ ἀρχιτεκτονικαὶ λεπτομέρειαι τοῦ ναοῦ ἐμελετήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Στίκα, ὅστις θέλει δημοσιεύσει περὶ αὐτοῦ εἰδικὴν μελέτην.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐστερεώθησαν καὶ συνεπληρώθησαν τὰ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τείχη τῆς πόλεως, ἐστερεώθη δ' ὡσαύτως καὶ ὁ ναὸς τῶν 12 Ἀποστόλων, οὗ τὰ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀλλοιωθέντα παράθυρα τῆς βορείου πλευρᾶς ἀποκατεστάθησαν εἰς τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν δίλοβον σχέδιον. Ἐγένετο ἐπίσης ἐν ταῦθα καὶ ἐπισκευὴ τῆς κεραμώσεως, καὶ δὴ καὶ ἀπόξεις τῶν ἐσωτερικῶν ἀσβεστοκονιμάτων τοῦ τρουλλοῦ, ἧτις ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνακάλυψιν θαυμασιῶν ψηφιδωτῶν παραστάσεων, ἧτοι ἐν τῷ μέσῳ μὲν τῆς προτομῆς τοῦ Παντοκράτορος—οἴτινος δυστυχῶς ἐλλεῖπει ἡ κεφαλὴ—πέριξ δὲ χοροῦ ὀλοσώμων προφητῶν κρατούντων ἀνεπτυγμένα εἰλητάρια μετὰ ρητῶν. Ἡ διατήρησις τῶν προφητῶν εἶναι ἄσφογος, μόνον δὲ τοῦ βάθους εἶναι ἐλλιπής, διότι οἱ ἐπιχειρήσαντες τὴν κονίαν ἐφρόντισαν νὰ ἀφαρέσουν τὰς εἰκόνας λόγῳ τῶν χρυσῶν φυλλαρίων, ἅτινα ἔφερον.

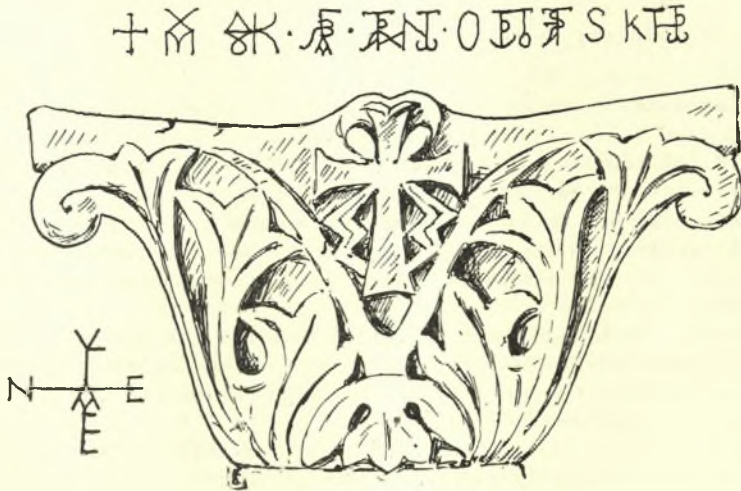
Ἐν Φέρας τῆς Θράκης (Φερετζικ) ἐτέθησαν ἐν τῷ μεγάλῳ ναῷ κιγκλιδῶματα παραθύρων Βυζαντινοῦ σχεδίου. Ἀπεξέσθησαν ἐπίσης τὰ ἐξωτερικὰ κονιᾶματα ἀποκαλύψαντα μικρὰ μὲν κογχάρια κατὰ τὴν μέσῃ ἀψίδα τοῦ ἱεροῦ, κεραμοπλαστικά δὲ κοσμήματα κατὰ τὰς μικρὰς.

Ἐν Στεμνίτση τῆς Γορτυνίας ἐστερεώθησαν δι' ὑποθεμελίωσεως οἱ ναοὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων καὶ τέλος ἐν τῇ Μ. Ὀσίου Μελετίου ἐπὶ τοῦ Κιθαιρώνος ἀνακατεσκευάσθη ἡ τοξοστοιχία τοῦ ἡλιακῶ τῆς νοτίας πλευρᾶς τῆς ἀλλῆς.

Ἀρχαιολογικαὶ εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑταῖροι καὶ φίλοι τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας, ἀνεκοίνωσαν ἡμῖν τὰ ἑξῆς: Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπισκευὴν τῆς μονῆς τῆς Παμμακαρί-

στου ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ταρχανιώτου, παρὰ τὴν στέγην, ἀνεκαλύφθη, ἐκ κεράμων φιλοτεχνηθεῖσα, ἡ ἐξῆς κτιτορική ἐπιγραφή· † Μιχαὴλ Δούκας Γλαβᾶς Ταρχανιώτης ὁ πρωτοστράτωρ καὶ κτήτωρ. (εἰκ. 1).



Εἰκ. 1. Ἡ ἐκ κεράμων κτιτορική ἐπιγραφή καὶ ἐν τῶν κιονοκράνων τῆς παρὰ τὴν μονὴν Παμμακαρίστου ἀνεκαλυφθεῖσας κινστέρνας μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ μονογραφήματος.

Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς αὐτῆς μονῆς τῆς Παμμακαρίστου, κατὰ τὴν κατασκευὴν ἀντιαεροπορικῶν καταφυγίων, ἀνεκαλύφθησαν τρεῖς Βυζαντιναὶ κινστέρναι. Τούτων ἡ μία κειμένη Β. Α. τῆς μονῆς εἰς ἀπόστασιν δέκα μέτρων ἀπὸ τῆς κόγχης τῆς βορείας πλευρᾶς αὐτῆς, ἔχει μῆκος 21,50 καὶ πλάτος 7 μέτρων καὶ κατευθύνεται ἀπὸ βορρᾶ πρὸς μεσημβρίαν. Ἡ ὄροφὴ αὐτῆς στηρίζεται ἐπὶ 14 κίωνων διαφόρων διαμέτρων, ἐχόντων κιονόκρανα ποικιλόμορφα. Τρία τῶν κιονοκράνων τούτων φέρουσι τὸ ἀριστερὰ τῆς πρώτης εἰκόνας μονογράφημα, τέσσαρα εἶναι τραπεζιόπλευρα μὲ σταυρούς, τρία ἀκατέργασα καὶ τέσσαρα Θεοδοσιανά, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν σπανιώτατον (εἰκ. 1) διὰ τὴν θέσιν, ἣν κατέχει ὁ σταυρὸς ἀντικαθιστῶν ἄνθος ἢ ἄκανθαν.

Ἐπὶ ἐνὸς κορμοῦ κίονος ὑπάρχει σταυρὸς ἐπὶ σφαίρας μῆκους 1 μ. καὶ πλάτους 0,32.

Ἡ κινστέρνα αὕτη ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ δαπέδου τῆς μέχρι τῆς ὀροφῆς ἔχει ὕψος περίπου 5 μ. διὰ τὰ εὐρωμεν ὁμως τὸν ἀρχικὸν πυθμὲνα εἶναι ἀνάγκη νὰ κατέλθωμεν 2 μ., ὡς ἔχομεν ἐξακριβώσει. Ὡστε τὸ πραγματικὸν ὕψος αὐτῆς εἶναι 7 μ.

Σήμερον εἰς τὴν κινστέρναν ὑπάρχουσι 2 εἰσοδοὶ ἀμφοτέραι νεωστὶ ἀνοικτεῖσαι.

Ἡ δευτέρα κινστέρνα εὑρεθαι εἰς ἀπόστασιν 200 μ. ἀπὸ τῆς Παμμακαρίστου ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Χατζῆ Ἰμπραὶμ καὶ Κερογλοῦ Μείχανέ σοκάκ.

Αὕτη ἔχουσα μῆκος 22 μ. καὶ πλάτος 8 καὶ κατεύθυνσιν ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, εἶναι ἐπικεχωσμένη κατὰ 2 μ. καὶ φαίνεται ὅτι ἦτο πολὺ μεγαλυτέρα. Μὲ τὴν κιστέρναν ταύτην καὶ τὰ παρὰ τὴν βορείαν πλευρὰν αὐτῆς Βυζαντινὰ ἐρείπια, ἅτινα κεῖνται ἐπὶ περιόπτου θέσεως ἀφ' ἧς ἀποβλέπει τις πρὸς ἀνατολάς μέχρι τοῦ βουνοῦ τοῦ Αὔξεντιοῦ, πρὸς βορρᾶν μέχρι τοῦ Κερατίου κόλπου καὶ ὄλων τῶν πεδιάδων τῆς Περαίας καὶ τοῦ Πικριδίου, πρὸς δυσμὰς δὲ μέχρι τοῦ Κοσμιδίου καὶ πέραν σχετίζομεν τὸ ἐξῆς χωρίον τοῦ Φραντζῆ (Βιβλ. III, κεφ. XII, 307). «Τὰς δὲ οὖσας μοναχὰς ἐν τῇ Παμμακαρίστῳ προσέταξεν ἀπελθεῖν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου προφήτου Προδρόμου Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Τρούλλῳ, ὅπου ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ρινοτιμήτου ἡ πενθέκτη ἁγία σύνοδος συνηθροίσθη. Παλάμιον γάρ τοῦτο περιφανὲς τῷ τότε καιρῷ ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἐγγὺς τῆς Παμμακαρίστου κατὰ τὸ βόρειον μέρος».

Τέλος τρίτη κιστέρνα ἀνεκαλύφθη παρὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ Καφετῆ Τζαμί εἰς ἀπόστασιν 10 μ. ἀπ' αὐτοῦ· ταύτην ὅμως, δυστυχῶς, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν, ἅτε κεκλεισμένης τῆς εἰς αὐτὴν εἰσαγωγῆς θύρας· ἐπληροφορήθημεν μόνον διὰ στήριζται ἐπὶ τριῶν κίωνων.

Ἐπὶ τῆς τοποθεσίας Τζιχαγκίρ (ὁδὸς Γκυνεσλί εἰς τὴν γωνίαν τοῦ παιδικοῦ κήπου) ἄνωθι τῆς Ἀργυρουπόλεως, ἔνθα ἔκειτο τὸ πάλαι ἡ Ἐλαιά, ἀνεκαλύφθησαν δύο ἐπιτύμβιοι λίθοι * φέροντες τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς.

† ΕΝΘΑΔΙ	† Ἐνθάδε
ΚΑΤΑΚΙΤΕ	κατάκειται
ΘΕΟΔΩΝ	Θεόδω
ΡΟΣΒΥΖΑ	ρος Βυζάν
ΤΙΟΣΥΙΟΣ	τιος υἱός
ΜΑΚΑΡΙΟΥ	Μακαρίου

Εἰκ. 2. Ἡ ἐπιγραφή τῆς μιᾶς τῶν ἄνωθεν τῆς Ἀργυρουπόλεως εὐρέθεισῶν ἐπιτυμβίων πλακῶν.

* Ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης καὶ ἄλλοτε εὐρέθησαν παρόμοιοι ἐπιτύμβιοι πλάκες. τὰς ὁποίας περιέγραψεν ὁ Σιδερίδης ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολ. Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως, τόμ. 32, σ. 132.

Ὡς καὶ ἐν τῷ πανομοιότυπῳ καταφαίνεται (εἰκ. 2) ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι πλήρης καταλαμβάνουσα τὸ ἤμισυ τῆς πλακῶς, ἐχούσης μῆκος 0,61 καὶ πλάτος 0,29 μέτρον.

ΙΔΕΚΑΤΩ
 ΘΕΟΔΩ
 ΠΙΣΤΟΥ
 ΙΟΥΒΑΛ
 ΩΝΟΡΥ
 ΑΥΔΙΟΠ
 ΛΕΟΣ †

Ἐνθ]άδε κατά-
 κите] Θεόδω
 ρός] τις τοῦ
 . . . ιου βαλ
 . . . ων ορυ
 Κλ]αυδιοπ
 ό]λεος †

Εἰκ. 3. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐτέρας ἐπιτυμβίου
πλακῶς ἐπιγραφή.

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφή (εἰκ. 3.) ἔχουσα διαστάσεις 0,70×0,30 μ. ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τοῦ γράμματος δέλτα φαίνεται, ἀνήκει πιθανώτατα εἰς τὸν ἕκτον μ. Χ. αἰῶνα.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Εὐγενίου, πλησίον τοῦ κεντρικοῦ ταχυδρομείου Σταμπούλ, ἔνθα ἐκτίζετο τὸ βακουφικὸν κτῆμα Βαλντέ Χάν, ἀνεκαλύφθη τμήμα πλακῶς ἐνεπιγράφου μεγάλης ὁμοιότητος ἐχούσης πρὸς τὰς ἐπιτυμβίους πλάκας, αἵτινες εἶναι διεσκορπισμέναι ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ ἀριστεροῦ κλίτους τῆς Παμμακαρίστου.

Ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς πλακῶς ἀναγινώσκειται

ΕΥΡΕΙΝ ΕΝ ΚΡΙΣΕΙ

Τὰ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἀκαδημείας Ἀρχεῖα.

Α'. Τὸ ἱστορικὸν Λεξικόν.

Κατὰ τὸ 1940 ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ συντάκται τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ ἀπεδλίωσαν πολλὰ ἔντυπα βιβλία καὶ χειρόγραφα, συνέχισαν δὲ τὴν τύπωσιν τοῦ

ἔργου προχωρήσαντες μέχρι τοῦ 38ου τυπογραφικοῦ φύλλου τοῦ τρίτου τόμου, ἤτοι μέχρι τῆς λέξεως α ὅ τ ὄ ς.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, ἐπιμελεία τοῦ διευθυντοῦ κ. Ἀνθίμου Παπαδοπούλου, ἐξέδωκαν καὶ τὸν πρῶτον τόμον ἰδίου περιοδικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον Λεξιλογικῶν Δελτίων, τὸ ὁποῖον θὰ κυκλοφορήσῃ λίαν προσεχῶς.

Β'. Τὸ Μεσαιωνικόν.

Ἡ ἐν τῷ Μεσαιωνικῷ Ἀρχεῖφ ἐργασία περιεστράφη ἀφ' ἑνὸς μὲν περὶ τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἀπὸ ἐπάψεως ἱστορικῆς καὶ γλωσσικῆς ἀποδελτίωσιν κειμένων πεζῶν καὶ ἐμμέτρων τῆς περιόδου τῆς Τουρκοκρατίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν συμπληρωτικὴν ληματογράφειαν (καθιέρωσιν δευτέρου καὶ τρίτου ἐνίστε λήμματος, παρὰ τὸ πρῶτον καὶ βασικόν) πολλῶν δελτίων τοῦ Ἀρχείου ἀναφερομένων εἰς πρόσωπα καὶ τοπωνύμια τῆς Τουρκοκρατίας καὶ τὸν συναφῆ καταρτισμὸν παραπεμπτικῶν δελτίων, καταστάντος οὕτως ἀπλύτως προσιτοῦ τοῦ ὕλικου τοῦ Ἀρχείου.

Ἐσαύτως κατὰ τὸ 1940, ἐπιμελεία τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχείου κ. Ἐμμανουὴλ Κριαρᾶ, ἐδημοσιεύθη ὁ πρῶτος τόμος τῆς Ἐπετηρίδος του περιλαβῶν πραγματείας ἀναφερομένης εἰς ζητήματα φιλολογικά, ἱστορικά καὶ γλωσσικά τῆς περιόδου τῆς Τουρκοκρατίας.

Κατὰ τὸ αὐτὸ τέλος ἔτος καταρτισθεὶς ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἀρχείου ἐψηφίσθη ἐκτενὴς νέος κανονισμὸς ἀποδελτίωσεως τοῦ δι' αὐτὸ χρησιμοποιηθησομένου ὕλικου.

Γ'. Τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον.

Τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον κατὰ τὸ 1940 ἐπλουτίσθη διὰ πεντήκοντα χειρογράφων, ὁ ἀριθμὸς τῶν σελίδων τῶν ὁποίων ἀνέρχεται εἰς 8156. Ἐκ τῶν χειρογράφων τούτων πέντε προέρχονται ἐξ ἀποστολῶν τοῦ προσωπικοῦ, ἕξ ἐκ βραβείων τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τέσσαρα ἐξ ἀγορᾶς, εἴκοσιν ἐκ δωρεῶν καὶ δεκαπέντε ἐξ ἀποδελτίωσεως χειρογράφων τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ.

Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἀπεδελτιώθησαν τεσσαράκοντα δύο χειρόγραφα, καταταχθείσης τῆς ὕλης των, συνεχίσθη ἡ συστηματικὴ κατάταξις τῶν δημοτικῶν ᾠμάτων καὶ παροιμιῶν καὶ συνετάχθη διεξοδικὸν ἐρωτηματολόγιον ἀναφερόμενον εἰς τὰ γαμήλια ἔθιμα τοῦ νεοελληνικοῦ λαοῦ.

Τέλος ἐξεδόθη ὁ Α'. τόμος τῆς «Ἐπετηρίδος τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου» περιέχων μελέτας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἀρχείου ὡς καὶ ἐρωτηματολόγια τινα, πρὸς καθοδήγησιν τῶν συλλογῶν λαογραφικοῦ ὕλικου.

Δ'. Τὸ Ἀρχεῖον Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱστορίας Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἠσχολήθη κατὰ τὸ 1940 μὲ τὴν σύνταξιν ἐκ τοῦ ἤδη ἀποδελτιωθέντος ὕλικου ἀλφαβητικοῦ λεξιλογίου ἀναφερομένου εἰς τὸ δίκαιον, κεχωρισμένως δι' ἕκαστον συγγραφέα. Τὸ νέον τοῦτο σύστημα ἀλφαβητικῆς τρῶπον τινὰ ὀρολογίας συνοδεύεται καὶ ὑπὸ πε-

ρωρισμένου ὑπομνηματισμοῦ, ὁσάκις συμβαίνει ὠρισμένοι τινὲς ὅροι, ἔννοιοι ἢ διατάξεις νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συσχετιθῶσι πρὸς τὰς πηγὰς τῆς Ρωμαϊκῆς ἢ Βυζαντινῆς νομοθεσίας καὶ νὰ φαίνωνται ἢ ὡς λογικὰ συμπεράσματα τῶν νομοθεσιῶν τούτων ἢ νὰ χρησιμεύωσιν ὡς αἰτία καὶ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις διὰ τὴν λήψιν ἄλλων μεταγενεστέρων νομοθετικῶν μέτρων μνημονευομένων ἐπ' ἴσης ἐν ταῖς πηγαῖς. Οὕτω π. χ. ἐν τῷ περὶ ἀτομικῆς εὐθύνης κεφαλαίῳ τὸ χωρίον Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (P.G. 37: 124) ἐνθα τονίζεται ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀποτελῇ ἀδίκημα ἢ πρὸς τινὰ ἀνόσιον οἰκειότης, μετὰ τοῦ παλαιότερου ἀφορισμοῦ τοῦ Καλλιστράτου (Dig 48. 19. 26=Βασιλ. 60. 51. 25) «ἕτερος ἐξ ἀμαρτήματος ἑτέρου οὐχ ὑφίσταται σπῖλον» δέον νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐχρησίμευσεν ὡς αἰτία καὶ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τῆς κατὰ τὸ 399 θεσπισθείσης ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων Ἀρχαδίου καὶ Ὀνωρίου διατάξεως (ἐν Cod. 2, 42. 22=Βασιλ. 60. 51. 59) ἣτις λέγει· «θεσπίζομεν ἐκεῖσε εἶναι τὴν τιμωρίαν ὅπου καὶ τὸ ἀμάρτημά ἐστίν, τοὺς δὲ συγγενεῖς τοὺς ἔγνωσμένους, τοὺς οἰκειοὺς μακρὰν ἀπὸ τῆς συκοφαντίας ἐκβάλλομεν οὐστίνας ὑπευθύνους ἢ τοῦ μύσουσιν κοινωνία μὴ ποιεῖ· οὐδὲ γὰρ ἢ συγγένεια ἢ ἢ φιλία ἄδικον ἔγκλημα προσδέχονται· τὰ οὖν ἀμαρτήματα τοὺς ἰδίους κατεχέτω αὐθέντας» ὡς καὶ τῆς Νεαρᾶς 134. 4 τοῦ Ἰουστινιανοῦ, πρὸς ἃ χωρία δέον νὰ παραβληθῶσι καὶ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου ἐν πολλοῖς ἀντιφατικαὶ καὶ ἀναρκετικαὶ τῆς ἀρχῆς «ἐκαστος ἐν ταῖς ἑαυτοῦ ἀμαρτίαις ἀποθάνειται».

Μία τοιαύτη προέκτασις τῶν νομικῶν πηγῶν εἰς τὰ μὴ νομικὰ μεσαιωνικὰ Ἑλληνικὰ κείμενα ἀποτελεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἓνα τῶν οὐσιωδῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τοῦ Ἀρχείου.

Τὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους.

Α'. Ἡ ταξινομήσις τῶν συλλογῶν τῶν Ἀρχείων συνεχίσθη κανονικῶς μέχρι τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ταξινομήσεως τοῦ Ἀρχείου τοῦ Ἀγῶνος, ἢ ὑπηρεσία ἐπελήφθη τῆς κατατάξεως τοῦ Καποδιστριακοῦ Ἀρχείου, οὐδὲν ἐταξινομήθη πλήρως τὸ τμῆμα τοῦ ἔτους 1828 (Γενικὴ Γραμματεία, Ἐκτακτοὶ Ἐπιτροποὶ. Ἐπιτροπὴ Οἰκονομίας καὶ Γενικὸν Φροντιστήριον). Διακοπείσης, ἔνεκα τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου τῆς ταξινομήσεως τοῦ Καποδιστριακοῦ Ἀρχείου τοῦ ἔτους 1829, ἢ ὑπηρεσία ἐπεράτωσε τὴν κατάταξιν τοῦ Μοναστηριακοῦ Ἀρχείου, οὗ τὸ μέγιστον τμῆμα εἶχεν ἤδη ταξινομηθῆ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῶν Γενικῶν Ἀρχείων μακαρίτου Φ. Πολίτου.

Β'. Κατὰ τὸ ἔτος 1940 εἰσῆχθησαν εἰς τὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα ἐκ δωρεᾶς ἢ ἐξ ἀγορᾶς αἱ κάτωθι συλλογαί :

α') Ἐ κ δ ω ρ ε ᾶ ς :

1) Τρία ἔγγραφα τῶν ἐτῶν 1843, 1844 καὶ 1867 ἀναφερόμενα εἰς τοὺς Ἐμμανουὴλ καὶ Νικόλαον Σαραντίδας.

2) Τέσσαρα ἔγγραφα πρὸς τὸν Ἀρειὸν Πάγον (31 Μαρτίου 1822, 3 Μαΐου, 16 Μαΐου καὶ 31 Ὀκτωβρίου 1822).

3) Τὸ Ἀρχεῖον τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ἀδελφότητος (1878), ὡς καὶ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας (1896—97) ἐκ φακέλων συνολικῶς 13 καὶ 10 βιβλίων.

4) «Ἡμερολόγιον τῶν κατὰ θάλασσαν ἐκστρατειῶν τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ὑδρας πλοιάρχου Γεωργίου Σαχίνη ἐπὶ τοῦ βρικόιου ὁ Μιλτιάδης ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ναυάρχου Ἀνδρ. Μιαούλη τοῦ 1824, 25, 26 καὶ 27».

β') Ἐξ ἀ γ ο ρ ᾶ ς :

1) Τέσσαρες ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ τῶν χρόνων τῆς Ἐπαναστάσεως τρεῖς πρὸς Ν. Ταμπακόπουλον καὶ μία τοῦ Ἀνδρ. Ζαΐμη πρὸς Κανέλλον Δελληγιάννην (τοῦ ἔτους 1821 πᾶσαι). Ἐν ἰδιωτικὸν πωλητήριον ὑπογραφόμενον ὑπὸ Ἀθανασ. Κανακάρη (Κων]πολις, 16 Σεπτ. 1811). Ποίημα ἐπιγραφόμενον : «Στίχοι προτρεπτικοὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους . . . ». Γράμμα indulgentiae τοῦ Πάπα Πίου τοῦ Θ' (1847).

2) Μικρὰ συλλογὴ (69 ἐγγράφων) περιέχουσα ἀλληλογραφίαν ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου τοῦ ἐξωτερικοῦ (1774—1839) καὶ τεῦχος ἐξ ὀκτὼ φύλλων ἐπιγραφόμενον : «Δοσοληψία μετὰ τοῦ Δήμητza Νάσε καὶ Ἀθανασίου Χ' Μακρῦ» (1811—1818).

3) Τεῦχος βυρσοδέτον ἐκ φύλλων γεγραμμένων 103 περιέχον πόνημα ἔμμετρον περὶ τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ πυρκαϊᾶς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κλπ.

4) Μικρὰ συλλογὴ Ἀντωνίου Βαρβαρίγου ἐξ ἔνδεκα σημαντικῶν ἐγγράφων τῶν ἐτῶν 1822—24.

5) Τεῦχος χειρόγραφον γαλλιστὶ γεγραμμένον καὶ ἀναφερόμενον εἰς τὰ γεγονότα τοῦ Ὀκτωβρίου 1862 ἐπὶ τῆς φρεγάτας «Ἀμαλία», ἐκ φύλλων 24 πιθανῶς συγγραφέν ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου τῆς Ἀμαλίας Παλάσκα.

6) Μικρὰ συλλογὴ ἐξ 29 ἐγγράφων τῶν ἐτῶν 1825—1827, καὶ

7) Ἐκ τῆς συλλογῆς Χώτζη 43 ἔγγραφα καὶ δύο τεύχη ἐμπορικοῦ, διπλωματικοῦ καὶ ἰδιωτικοῦ περιεχομένου τῶν ἐτῶν 1766—1829.

Ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν.

Ὅμας Μακεδόνων λογίων ἴδρυσεν πρό τινος χρόνου ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπιστημονικὴν Ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν» σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ δημοσίευσιν αὐτοτελῶν μελετῶν καὶ εἰδικοῦ περιοδικοῦ πρὸς προαγωγὴν τῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀναφερομένων μελετῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐξύψωσις τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ.

Οἱ φιλοπάτριδες ἰδρυταί, ἐφαρμόζοντες τοὺς σκοποὺς τούτους, κατὰ τὸ βραχὺ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἑταιρείας διάστημα, ἐδημοσίευσαν τὸ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημείας Ἀθηνῶν βραβευθὲν ἔργον τοῦ κ. Ι. Βασδραβέλλη «Οἱ Μακεδόνες κατὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνας 1796—1832» ὡς καὶ τὸν ὁσονούπω μέλλοντα νὰ κυκλοφορήσῃ ἐξ ὑπερπεντακοσίων σελίδων πρῶτον τόμον τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ Μακεδονικά. Προσέτι προεκήρυξαν δύο διαγωνισμούς, ἕνα πρὸς συγγραφὴν ἔργου μὲ θέμα «ἡ ἀγωνία τοῦ λαοῦ τῆς Μακεδονίας κατὰ τὸν 19ον καὶ τὸν 20ὸν αἰῶνα» καὶ ἕτερον πρὸς συλλογὴν γλωσσικοῦ καὶ λαογραφικοῦ ὕλικου ἐκ Μακεδονίας.

Ἐκ παραλλήλου εἰς διάφορα Μακεδονικά κέντρα, ἔνθα ἰδρύθησαν παραρτήματα τῆς Ἑταιρείας, ἔκαμον σχετικὰς μὲ τὸν σκοπὸν τῆς Ἑταιρείας διαλέξεις.

Ἡ ἐγνωσμένη δραστηριότης τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας, καὶ μάλιστα τοῦ μετ' ἰδιαιτέρου ζήλου κατευθύνοντος τὰς ἐργασίας αὐτῆς κ. Α.

Σιγάλα, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης, ἐγγυῶνται περὶ τῆς πλήρους εὐδοκίμησης τῆς ἀριστοτάτου Ἑταιρείας, εἰς ἣν εὐχόμεθα πλήρη ἐπιτυχίαν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

<i>Σελίς</i>	<i>Στίχ.</i>	<i>ἀντι</i>	<i>ἀνάγνωθι</i>
83	26	κάμη	τάμη
94	10	διαγραπτέον τὸ (εἰκ. 4.)	
»	16	(εἰκ. 5 καὶ 6)	(εἰκ. 4, 5 καὶ 6)
102	σημ. 1	καὶ ρωμαιοκαθολικοὺς	μὴ ρωμαιοκαθολικοὺς
113	ἐπιγραφὴ 6 στ. 7	<i>circustante</i>	<i>circostanti</i>
114	ἐν ἀρχῇ	προσθετέον : Ζ'. ΕΓΓΡΑΦΑ	
121	ἔγγραφον 5 ἐν τῷ στίχῳ 3	τῆς περιλή- λήψεως ἀντι μὲ ὀρθόδοξον	μὴ ὀρθόδοξον
253	18	Ἑλλήν οὔτε Λατῖνος	Ἑλλήν ἢ Λατῖνος
276	σημ. 4	ἐκδιδομέναις ἐκδιδομένοις	ἐκδεδομέναις ἐκδεδομέ- νοῖς
277	1	νομοθέτης	ὀνοματοθέτης
279	σημ.	Cam-boy-cin	Çam-bog-cin
280	σημ.	Cam-boy	Çam-bog